

ROČNÍK 1
ČÍSLO 2

SSPVC**TIMES**

ZÁŘÍ-PROSINEC 2017

STŘEDNÍ ŠKOLA
PODORLICKÉ VZDĚLÁVACÍ CENTRUM

Projekt CZ.02.3.61/0.0/0.0/16_012/0000608

GRAMOTNOSTI INOVATIVNĚ

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Vážení čtenáři a hlavně nováčci,

Vánoce i Silvestr jsou za námi a před námi druhé pololetí.

Jsme sice v zimním „polospánku“, ale to nám nebrání vydat další číslo našeho školního časopisu. Za první pololetí se mnohé událo. A ač někteří možná (ne)vědí, co vše proběhlo a neproběhlo a co se chystá i nechystá, tak vás opět uvedeme do obrazu.

Střílíme do ringu další číslo a co v úvodu k tomu říct? Snad se dozvíte to, co jste nevěděli a chtěli vědět anebo se zkrátka jen pobavíte.

redakční rada

Položili jsme pár otázek proákům

- 1. Co se ti líbí a nelíbí ve škole?**
- 2. Lituješ toho, že sis vybral/a tuto školu?**
- 3. Doporučil/a bys tuto školu kamarádům?**

A tady je několik vybraných odpovědí, které byly anonymní a které dotazovaní žáci podepisovali křestním nebo fiktivním jménem:

Jakub: 1. *Ve škole se mi líbí volnost, vlastní skříňky, spousta počítačů. Je tu hodně hodných a vtipných učitelů, díky nim je tu lepší atmosféra. Mám moc rád svoji třídu. Víceméně držíme při sobě. Občas mi pár nejmenovaných spolužáků leze na nerv, ale jinak v pořádku.*

2. *Rozhodně nelituji. Je skvělá. Škoda, že ji někteří žáci občas kazí reputaci.*

3. *Ano. Dokonce sem chce kamarád dělat přijímací zkoušky.*

Alexandr: 1. ♥ *Byl jsem v Rychnově na škole a toho jsem dost litoval. A pak jsem přestoupil sem a jsem zatím spokojený, je to pohoda, až na ten internet. Nelíbí se mi, že tu není fyzika pro pokročilé. Líbí se mi, jak je škola prostorná. A hlavně se mi líbí, že se tu k sobě nechováme hnusně a že tu není šikana.*

2. *Moc toho nelituji, protože je to tu fajn.*

3. *Ano*

Anonym 1: *Líbí se mi to, protože je to něco nového než základní škola. Učitelé tu jsou milý a hodný a hlavně se dá snima rozumně domluvit. Líbí se mi, že má škola také celkem velké technické vybavení. Akorát na počítačích nejde internet*

Anonym 2: *Mně se líbí hlavně to, že se učíme o počítačích a operačním systém a hlavně mě baví programování programu.*

Kamila: *Na škole se mi líbí hlavně příjemně přátelští lidé, kteří jsou ochotni pomoci, když je třeba. Dále se mi líbí celková atmosféra a odpočívací koutek v patře. Nelituji toho, že jsem si vybrala tuto školu, možná je dál od mého domova, ale cítím se tu dobře. Nelíbí se mi 1. pětiminutová přestávka, občasná škola do čtyř, věčně nefungující internet, opotřebené zdi a to že musím v pondělí vstávat brzo, abych se sem dostala. Školu bych určitě doporučila.*

Anonym 3: *Já osobně bych si školu znovu vybrala, jelikož vím, co budu dělat a kde mě chtějí, ale někdo s tím tady být spokojen nemusí. Podle mě jsou tady lidi v pohodě, takže tuto školu bych klidně přátelům doporučila, kdyby všichni mí přátelé nebyli 250 km odtud ...*

Jan: *Na naší škole se mi líbí. Je to tu fajn. Máme tu i bufet, což je taky dobrý. Učitelé jsou celkem v pohodě. Co bych změnil? To jsou nové záchody. A chybí mi připojení na internet. A že jsem na této škole? Tak toho nelituji.*

Ivan: *1. Ve škole se mi líbí, že máme hodně, ale přísné učitele. Pak také intr v budově školy. Jenom záchody jsou zastaralé a není tu přístup na internet. Jinak dobrý.*

2. Nelituji toho, že jsem šel na tuto školu. Je fakt dobrá. Kdybych si měl znova vybrat, tak bych na tuto školu šel znova.

3. Rozhodně bych tuto školu doporučil, hlavně těm, co mají alespoň trochu toho technického citění.

Petr: *1. Líbí se mi, že pedagogický sbor je velmi komunikativní a vždycky se s jednotlivými učiteli dá domluvit.*

3. Školu svým kamarádům doporučuji, protože má velmi kvalitní pedagogický sbor.

Michal: *1. Líbí se mi tu skoro všechno. Nic bych tady asi neměnil.*

2. Nelituji, že jsem šel na tuto školu, protože je to tu lepší než v Rychnově.

3. Určitě bych doporučil školu kamarádům ze základky.

Největší událostí 1. pololetí...

...byla celostátní soutěž Auto jede, kterou naše škola pořádala 9. listopadu v Kulturním domě v Dobrušce. Jednalo se o 1. ročník roboticko konstrukční soutěže tříčlenných týmů. Soutěže se zúčastnilo osm družstev z celých východních Čech. Soutěž byla určena jak pro studenty maturitních oborů Mechanik seřizovač, Mechanik strojů a zařízení, pro studenty oborů Informačních technologií se zaměřením na automatizaci a robotiku, tak i pro žáky tříletých učebních oborů a žáky základních škol, kteří svoje znalosti z oblasti nových technologií a robotiky získávají v zájmových kroužcích.

Každé družstvo muselo navrhnout, vyrobit a odprezentovat vozidlo, které bylo schopné projet dráhu jako „sledovač čáry“. Družstva z naší školy se v silné konkurenci neztratila. I když zvítězili studenti z VOŠ a SPŠ z Rychnova nad Kněžnou, naše družstvo ZP team obsadilo krásné 3. místo. Čtvrtí pak byli také studenti z naší školy z týmu D.O.D. tým s úžasným „hadrákem“, který však neprojel dráhu se zatáčkami a tak zabránil jejich lepšímu umístění, i když se designově všem líbil asi nejvíc.

Soutěžní atmosféra v sále

Celou soutěž bedlivě sledovala pozorná porota

Náš ZP team obsadil krásné 3. místo

Vítězný tým s Tatrankou

Ale školní rok začal...

... slavnostním zahájením ve velkém sále Společenského centra – Kino 70 v Dobrušce. Zde jsme se 1. září sešli nejen s vedením školy, ale pozdravit nás přišel i starosta Dobrušky Ing. Petr Lžíčář se svými místostarosty Ing. Petrem Poláčkem a Petrem Sadovským a tajemníkem JUDr. Janem Šťastným.

Vedení školy a představitelé města Dobrušky

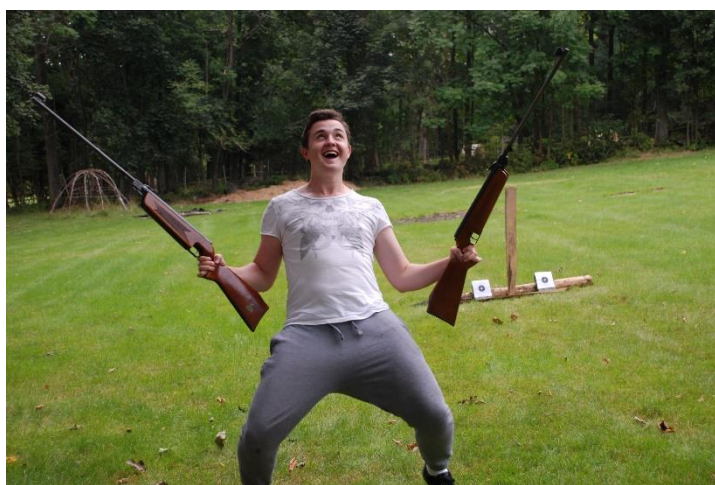
A byl nás plný sál

Adaptační kurz

5. září se celý první ročník, který tvoří IT, mechanici, obráběči kovů, nástrojaři a klempíři z naší školy, zúčastnil adaptačního kurzu, který proběhl ve Sloupu v Čechách. Doprava byla zajištěná autobusem, který nás přivezl tam a na konci i zpět ke škole.

Po příjezdu jsme byli ubytováni do dvou chatek a do jedné veliké budovy, ve které byly tři až čtyř lůžkové pokoje. Jídlo jsme měli zajištěné třikrát denně. Snídaně, obědy a večeře. Vařili tam celkem uspokojivě až na rozvařené špagety.

Po ubytování jsme se seznámili s našimi vedoucími, a to s p. učitelem Tomášem Handou a Tomášem Jeníčkem a pár dalšími...Během pár dnů si zapamatovali kolem třiceti jmen (já si nebyla schopná zapamatovat dvacet jmen ani po měsíci).

V týdnu následovaly různé akce a hry, které testovaly naše dovednosti, například pin-pong, kreslení ostatních lidí a každodenní túry, které měly nejméně tři kilometry a na konci byl vždy nějaký cíl. Prvním cílem byli koně, na kterých jsme si mohli zaježdit. Bylo to dost daleko a taky velmi náročné. Po návratu jsem se těšila na večer, kdy spadnu do postele

a okamžitě usnu.

V dalším dnu nás čekal lanový park. Každý jsme si mohli zvolit obtížnost a měli jsme to v ceně adaptáku, takže to byla super příležitost si to zkusit.

Zažili jsme tam spoustu legrace, hodně zábavy a hlavně navázali nová přátelství.

Simona Tomešová, 1IT

Praxe v KBA – Grafitec v Dobrušce

Od 2. října nastoupili studenti 2. a 3. ročníků oboru Nástrojař a Obráběč kovů na šestitýdenní praxi do největší dobrušské firmy. Již druhý rok pro ně firma KBA – Grafitec, která je jediným výrobcem ofsetových strojů v České republice, otevřela studentské školící středisko, kde si budoucí mladí strojaři osahají opravdové prostředí velkého závodu. Se vznikem výcvikového střediska je praxe našich spolužáků mnohem odbornější a zajímavější a poznají během ní více pracovišť. Dříve zde spíš vykonávali klasickou formu odborného výcviku, dnes ale budou lépe odborně připraveni pro své budoucí uplatnění na trhu práce.

S mistrem na prohlídce závodu

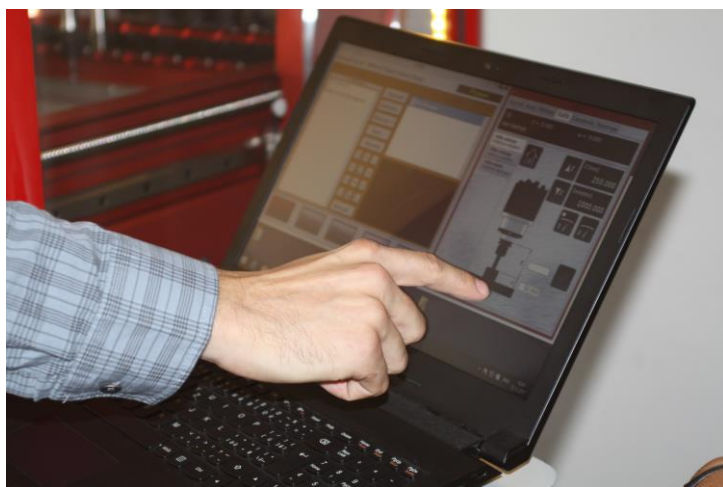

Výcvikové středisko

Naše nová učební pomůcka

Je jí už od konce srpna školní výukové frézka SLV EDU, kterou vyrábí brněnská firma SolidVision. Jde o unikátní univerzální portálovou frézku určenou k výuce programování a řízení CNC strojů. Ta zároveň doplní naše dva profesionální CNC stroje, které už ve výuce používáme. Využívat ji hlavně budou studenti tříletých učebních oborů Obráběč kovů a Nástrojař a studenti maturitního oboru Mechanik seřizovač a Mechanik strojů a zařízení. Firma SolidVision, která vyhrála výběrové řízení na její dodání, jí tak doplní cestu všemi fázemi výroby, kterou si musí studenti během vyučovací hodiny projít. A to od navržení výrobku v programu CAD, jeho naprogramování v programu CAM a pak jeho vlastní výrobu, kdy si na konci vyučování můžeme už výrobek osahat v dlani. A to nám profesionální CNC stroje, které ve většině škol mají, neumožňují, neboť tam vlastní realizace výrobku trvá poměrně dlouho. Jinak samotná frézka vypadá jako „lednička“, je tak malá a lehká a zapojit ji lze do jakékoliv zásuvky s příkonem 230 V. Prostředky na zakoupení této nové učební pomůcky, které ve školách v celé republice slouží pouze dvě, jedna v Děčíně a druhá právě u nás v Dobrušce, škola získala z realizovaného projektu Gramotnosti inovativně, který je spolufinancován z EU a kde společně s dalšími partnerským školami získala prostředky o celkovém objemu 33 miliónů.

Den otevřených dveří

Další významnou událostí pro naši školu byl Den otevřených dveří, který v naší škole proběhl 1. a 2. prosince a kdy si noví zájemci o studium u nás a další návštěvníci mohli prohlédnout nejen samotnou školu a přilehlé dílny, ale i tiskárnu, roboty KUKA, 3D tiskárnu a samozřejmě kovárnu, kde dostali pravé čertovské špekáčky z kovářské výhně.

Pro letošní rok bylo ale pro všechny zájemce opět připravené jedno překvapení. Byla jím výstava historických i současných celokovových modelů lokomotiv a vlakových souprav velikosti 0 s unikátní elektronikou od firmy ETS Trains s. r. o. z Prahy. A vše bylo v pohybu!

A jezdíme na exkurze...

Poslední říjnový den jsme se vydali **do Liberce**, kde jsme navštívili **aquapark v centru Babylon a IQlandii**.

Už během cesty jsme se dozvíдали zajímavé informace o místech, která jsme míjeli, jako například o zřícenině Panna a Baba, o kraji kolem Jičína nebo okolí města Liberce. A i přes podzimní mlhavé počasí jsme zahlédli známý Ještěd.

Dopoledne jsme navštívili aquapark. Zde jsme vyzkoušeli vodní hrad, bazény, skluzavky, čtyři tobogány, dokonce i adrenalinový spacebowl, dále jsme proplavali romantické jeskyně, užili si relaxační zóny, whirlpools v jeskyních, vodotrysky a gejzíry, saunu i římskou páru.

Pak den pokračoval v Iqlandii. Tady jsme se zúčastnili workshopu Zkrocení elektrické energie, který tvořilo několik elektrostatických pokusů a elektrodynamických pokusů, které ukázaly působení elektrického pole na neutrální i nabitá tělesa. I my jsme si vyzkoušeli elektrostatickou indukci s vodiči a polarizaci s nevodiči, podívali jsme se na generátory

vysokého elektrostatického napětí, pochopili princip transformátoru, během pokusů jsme se dostali až k problematice supravodivosti a modelu magnetického levitačního vlaku. Dokonce si někteří z nás na vlastní kůži vyzkoušeli napětí 500 000 V.

Dále jsme během návštěvy IQlandie navštívili stovky rozličných atrakcí, exponátů a podívali jsme se do jedinečného Planetária. Vše jsme si osahali, prohlédli anebo jsme se zeptali na další podrobnosti, které nás zajímaly, prostě jsme se neformální vzdělávací formou seznámili se základními pojmy a poznatky z oblastí jako jsou chemie, fyzika, biologie, geologie a mnoha dalšími zajímavostmi, které souvisejí s životem člověka v kosmu.

Exkurzi jsme si báječně užili. Prožili jsme den plný vzdělávání a přitom zároveň den plný relaxace, sportovního vyžití, soudržnosti a dobré nálady.

To je pohodička

Vzhůru do vesmíru

15. listopadu jsme jeli do Prahy do [Národního technického muzea](#) a do [filmového studia Barrandov](#).

V Národním technickém muzeu jsme měli dva workshopy, o pružinách a mechanismech. Ještě před odjezdem jsme každý dostali jednu bagetu. V muzeu jsme mohli chodit buď samostatně po expozicích, nebo se zúčastnit workshopů.

Přednášející o mechanismech nám vyprávěl a snažil se nás zapojit, ptal se nás. Mechanismy, které nám ukazovali, jsme si mohli vzít do ruky a vyzkoušet si je. Mě to moc nebavilo, tak jsem se šel podívat na výstavu hodin hned vedle. Když mechanismy skončily, šli jsme do obrovské místnosti, kde nám průvodce vyprávěl o tom, jak funguje píst v lokomotivě. Pak jsme měli rozchod. Mohli jsme se podívat na historické motorky, auta, ale i letadla, která tam byla zavěšena. V dolním patře byla expozice o hutnictví a hornictví, jenže to jsem nestihl, jelikož mě více zajímaly motorky a ostatní vystavená vozidla. Zároveň zde byl i bufet s občerstvením.

Dále jsme jeli do filmového studia Barrandov. Rozdělili jsme se na tři skupiny a průvodci nás provedli po komplexu. Moje skupina měla skvělého průvodce, který sám dříve filmy točil, ale nyní pracuje v administrativě. Velmi rád odpovídal na naše dotazy. Šli jsme okolo administrativní budovy televize Nova, třech nových ateliérů, třech starých ateliérů z doby druhé světové války a kulisárny.

Naše prohlídka končila v nejnižším poschodí budovy Barrandova, kde jsme se dozvěděli něco k historii TV Barrandov. Zároveň jsme si mohli vyzkoušet pár kostýmů a zhlédli jsme krátké video s leteckým pohledem na celý komplex a vnitřek jednoho z ateliérů.

Ondřej Veverka

Budoucí herec

Je to ale dřina!!!

...a taky sportujeme...

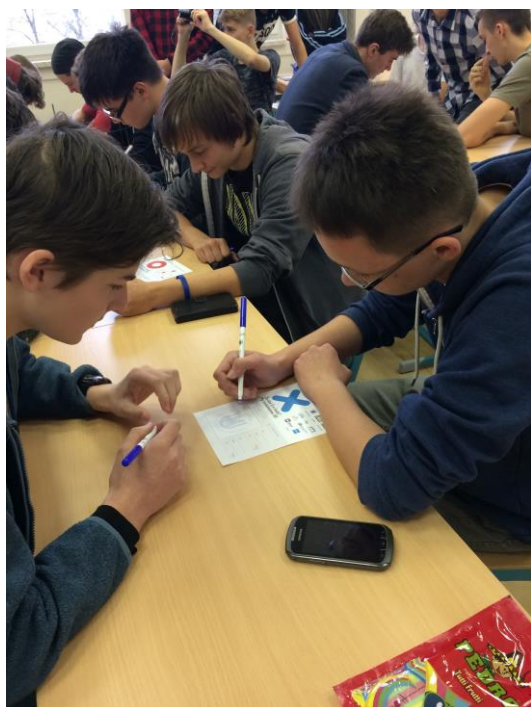
25. září jsme se zúčastnili přespolního běhu středních a základních škol v Solnici. Trasa pro naši kategorii byla dlouhá 3 km. Tým ve složení Matěj Čermák, Vojtěch Pfeifer, Dušan Hůlek a Matěj Lovětinský se umístil na 4. místě. V individuálním hodnocení se nejlépe umístil Vojtěch Pfeifer na pěkném 5. místě. Gratulujeme!!!

10. října se ve Voděradech konalo okresní kolo turnaje ve stolním tenisu. Naši školu reprezentoval Ivan Légr, Josef Fiala a Radim Dolejší. Po snadném postupu ze skupiny jsme nakonec vybojovali 2. místo. Děkujeme žákům za reprezentaci školy a gratulujeme!!!

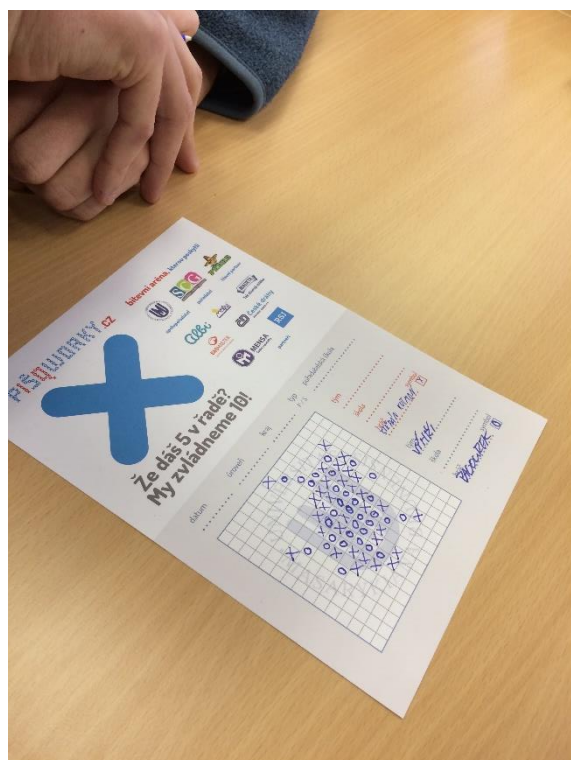
Pišqworky

V pátek 10. listopadu 2017 se zúčastnilo 11 žáků naší školy oblastního kola v pišqworkách na Gymnázium v Rychnově nad Kněžnou. Tito žáci tvořili dva týmy po 5 žácích a jeden byl náhradník.

Po rozlosování týmů do jednotlivých turnajů (skupin) se začalo soutěžit. Jeden tým bohužel ve skupině prohrál a dál nepostoupil. Druhý tým ve skupině vyhrál a postoupil do druhého kola play off. Bojovalo se tedy dále. Kolečka, křížky se zapisovaly do herních plánů tak, jak se sluší a patří. Bohužel po vynaloženém úsilí se druhý tým neprobojoval dále a podlehl soupeři hned v úvodní hře druhého kola.

Žáci si tedy neodvezli žádné ocenění, ale získali nové zážitky a zkušenosti. Setkali se s novými spolužáky i kamarády a užili si atmosféru „velkého“ turnaje.

Už máme rychlejší internet!!!

Možná už jste si všimli toho, že na vile je nový stožár a na něm zbrusu nová parabola. Ano, škola má od 25. listopadu rychlejší internet, který určitě zrychlí naše připojení a zkvalitní také výuku. Rychlost bude 15 x rychlejší a celý internet nám zajišťuje Podorlicko.net.

A vše je výsledkem schválené konektivity podle projektové dokumentace optimalizace internetové sítě v celém výukovém areálu.

Zvláštní poděkování ale patří našim mistrům, kteří stožár nejen vyrobili, ale také ve svém volném čase v poměrně nevlídném počasí na střeche naší školy připevnili. Díky!

Umístění stožáru nebylo zase tak jednoduché!

Školní parlament

Poslední velkou událostí, ke které došlo těsně před Vánocemi, byl vznik školního parlamentu. A **Simona Tomešová** z IIT ho takto představuje:

„Dovoluji si vám představit školní parlament, kde se budou řešit problémy ve škole, a to například vztahy mezi žáky a učiteli, to co nám ve škole schází nebo naopak přebývá a nemáme o to zájem. Všichni, co se chtějí účastnit školního parlamentu a udělat školu alespoň trochu příjemnějším místem, mají možnost se o své názory podělit s jednotlivými třídními zástupci, kteří veškeré stížnosti budou sdělovat na schůzkách školního parlamentu a my je nějakým způsobem budeme řešit.

Možná jste si už všimli nových hadříků na tabuli, slíbili jsme vám i jemnější toaletáky... a věřte, přece se jich dočkáte! Všechny zajímá školní wi-fi, která se už také řeší, ale bude to malinko složitější.

S každý problémem se obraťte na nás a my řešení určitě najdeme...

A protože se školní parlament doladuje, tak s jednotlivými jeho zástupci vás seznámíme na nástěnce a v příštím čísle našeho časopisu.“

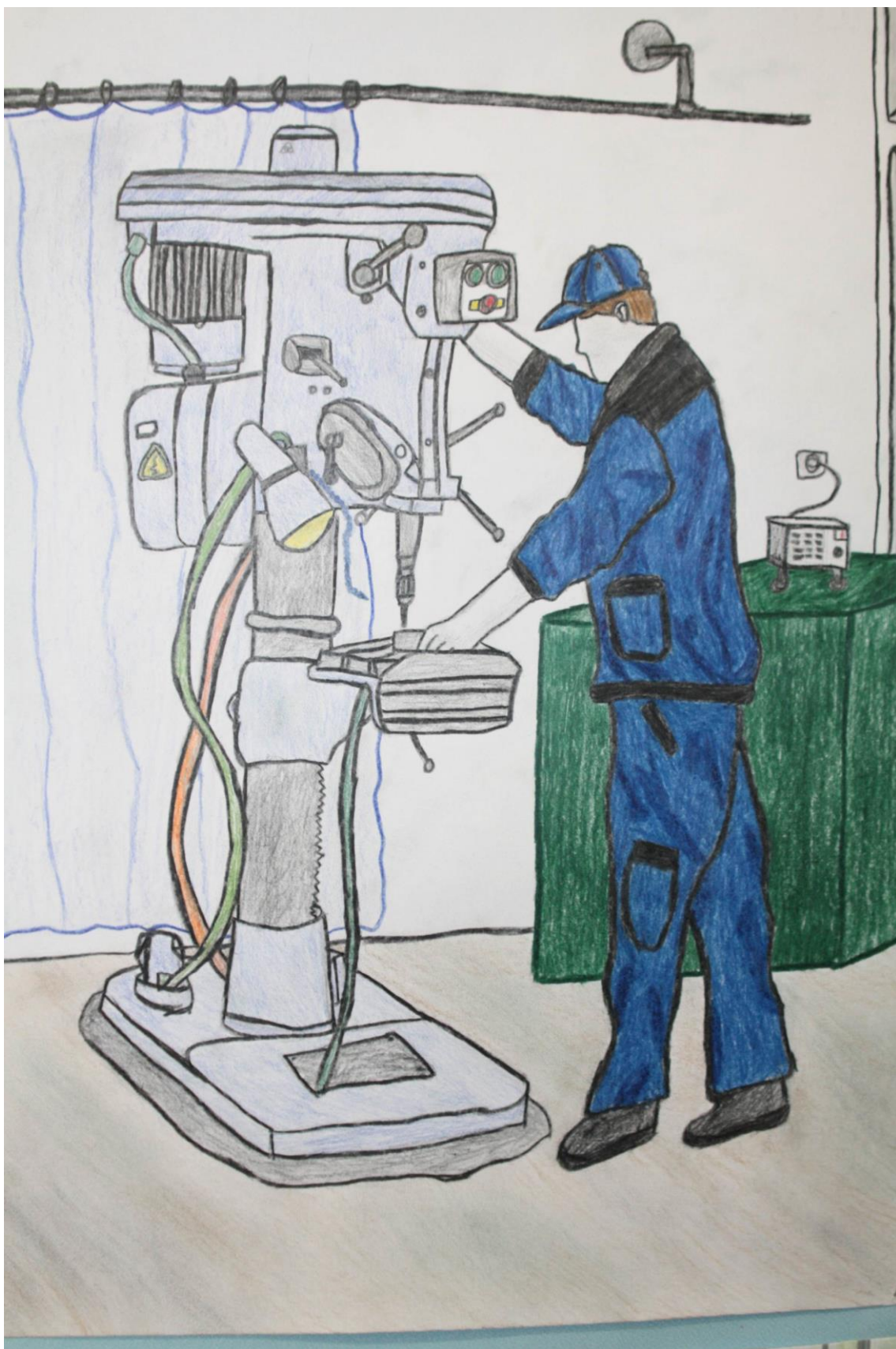
A něco z tvorby našich spolužáků

Existence lidstva ohrožena!

Zatímco nepřátelská stvoření požírají všechnen život, který na planetě zbyl, poslední přeživší se snaží dostat do bezpečného úkrytu. I když jich zbylo jenom málo, jsou odhodlaní přežít. Dostali se do tunelů, které byly vykopané právě pro cestu do úkrytu. A na chvíli se zdálo, že přežijí. Když v tom všude kolem nich začali slyšet syčení. Rozhlíželi se. Hledali, odkud to vychází, ale v té tmě nebylo nic vidět. A ve chvíli, kdy jeden z nich vytáhl baterku, syčení přestalo. Báli se, ale věděli, že musejí jít dál. Pomalu sestupovali tunely. Každým krokem byli blíže k přežití. Ale že by to bylo opravdu tak lehké? Šli už hodiny, a tak se rozhodli na chvíli zastavit. To byla chyba. Rozdělali si malý ohýnek a v tom to uviděli. Monstra. Všude. Byli jimi obklíčení. Jakto, že si jich dříve nevšimli. Než se stihli dát na útěk, příšery zaútočily. Tak rychle, že jste ani nestihli mrknout. Nehlučně, jako by se ani nehýbaly. Dostaly všechny až na jednoho. Poslední zástupce lidské rasy! Alespoň si to myslel. Věděl, že by měl jít dál, ale proč? Proč přežít, i on jednou umře a s ním celá rasa. Když v tom uslyšel další zvuky. Byl smířený s tím, že to je jedna z příšer a on umře. Opatrně nakoukl za roh a tam stála ona. Dívka. Ne monstrem. Rychle k ní přiběhl a chtěl jí pomoci, protože viděl, že je zraněná. Ona se ho ale bála. Opatrně jí naznačil, že se nemusí bát, že jí chce jenom pomoci do bezpečí. Dívka váhala, ale potom se trochu pousmála a nechala si pomoci. Když jí pomáhal na nohy, uviděl to. Symbol. Symbol značící úkryt. „Našli jsme to! Dokázali jsme to!“, zvolal. Byl šťastný, že to dokázal a že není jediný. Dívku opatrně opřel o stěnu tunelu a zkusil tunel otevřít. Povedlo se. Když se ale otočil zpět na dívku, nebyla tam. Bylo tam jedno z monster. Dívka nebyla člověk. Byla to jedna z těch příšer. A vydávala se za dívku. Tělo pokryté ostrými ostny se na něj vrhlo. Drápy, které mělo místo prstů, mu zarylo do hrudi. A vyrvalo mu srdce.

A tak zemřel i poslední zástupce lidské rasy. Děsivá monstra vyhrála!!!

anonymní autorka

Obrázek namaloval Jaromír Dubánek, žák 1. ročníku oboru Nástrojař

Něco pro chytré hlavy...a soutěž o ceny

Zkuste vyřešit **literární rovnici** a s ní spojený úkol. Na vylosovaného výherce, kterého vylosuje pan ředitel, čeká odměna. Správné odpovědi se svým jménem posílejte na adresu casopis@sspvc.cz do 28. 2. 2018.

$$\frac{4}{6} a + \frac{1}{4} b + \frac{1}{5} c + \frac{4}{7} d + \frac{3}{5} e + \frac{4}{5} f + \frac{5}{5} g = x$$

a = sladkost

b = pozdrav

c = světelný úkaz při bouři

d = jeden z rodičů

e = domácí zvíře

f = část dveří

g = kam chodíš

x = název literárního díla známého českého autora, které je spojené s Dobruškou. Jak?

Slovo na závěr

Tak tady pro dnešek končíme. Víme, událo se kolem nás ve škole mnohem víc věcí, ale o těch zase napíšeme v příštím čísle. A snad se vám tento náš pokus líbil...a pokud ne, můžete nám pomoci. Rádi přivítáme v našich řadách nové spolupracovníky a dopisovatele. Přijďte s novými nápady!!! A taky foťte!!! Takové momentky z přestávek a jednotlivých akcí nejsou k zahození. A pokud nevíte, na koho se obrátit, tak neváhejte a zaskočte za **p. učitelkou Janou Melicharovou**, ta vám určitě poradí. Tak šup šup, ať může vznikat další číslo!!!

vaše redakční rada

